

[Pelle Voigt]

at der er blevet konstateret et meget stort flertal imod ministerens forslag. Men det er lidt bekymrende, at tankegangen i forslaget og sådan noget øjensynligt stadig væk, på trods af den megen snak om forligsbrud osv., er noget, man påtænker at indføre senere.

Jeg synes, at denne sag folketestingsteknisk er grebet noget mærkværdigt an. Hvis der foreligger en aftale mellem en række partier, og hvis det, som boligministeren siger, forholder sig på den måde, at uden disse partiers samtykke kører man naturligvis ikke dette forslag igennem, hvorfor i himlens navn taler man så ikke med de partier, man har lavet en aftale med, inden man ulejlig Folketinget med at fremsætte sådan et foreslag, hvis holdningen alligevel er den, at når disse partier ikke vil gå med til det, så skal det ikke fremsættes? Hvad er det for en facon? Så kan vi lige så godt fuldstændig holde op med at prøve at lave politiske aftaler i Folketinget og bruge en utrolig masse tid på at rode frem og tilbage med markeringer, der ikke er noget politisk indhold i.

Men der er et politisk indhold i den sag, der ligger her. Boligministeren sagde meget beroligende, at der kun var tale om i værste fald, at man kunne komme af med ca. 1.400 kr., hvis man havde en årlig boligudgift på omkring 44.000 kr. Det er rigtigt i 1989, men i 1990 og i 1991 taler vi om et beløb på næsten 3.000 kr., som skal hævles af boligydelsen.

Jeg synes, at når nu Folketingets arbejdsfacon er den, at vi af lutter venlighed næsten altid lader et forslag gå i udvalg efter første behandling, så skal vi bruge første behandling til at prøve at finde ud af, hvordan det her forslag, når det eventuelt senere skal gennemføres af disse forligspartier, hvis der stadig eksisterer et forlig, egentlig rammer de mennesker, der sidder i mindre, dyre boliger, og som måske nu bliver klippet for over 3.000 kr., pensionister, der har opført sig samfundsansvarligt og ordentligt, som er flyttet fra deres store boliger for at glæde andre borgere i det her samfund. Det synes jeg vi må have en helt krystalklar forklaring på.

Hvis forslaget har tjent det formål at skabe en ny diskussion om hele denne forligskonstruktion og sammenhængen i den, synes jeg kun, det er godt, for vi har en meget stærk mistanke om, at det her er socialt uacceptabelt, når det kommer til stykket. En ordentlig undersø-

gelse i Boligudvalget vil vise, at det her ikke holder vand.

Trist er det for De Radikale, som ikke var med i denne aftale overhovedet, at skulle stå her på regeringens vegne og forsvare dette forslag, som partiet hverken har lod eller del i. Men sådan er verden jo så uretfærdig, at man må tage det sure med det søde. Nu er der måske for Det Radikale Venstre en mulighed for at udnytte sin indflydelse både i Boligudvalget og i regeringen til, at det her bliver gjort en lille smule mindre urimeligt, end der er lagt op til.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Fru Lissa Mathiasen syntes, det var forunderligt – for øvrigt et dejligt ord – at der manglede en passus i dette lovforslag om, at vi naturligvis havde orienteret vores forligspartnere.

Jeg erindrer nu ikke mange lovforslag, hvor man i bemærkningerne eller i lovteksten skriver, at man naturligvis har afstemt det med sine forligspartnere. Derfor er det heller ikke med her. Og det ville undre mig meget, hvis man for fremtiden skulle nedfælde i et lovforslag, at man overholder de aftaler, man har indgået. Jeg har regnet med, at dette er en gentlemen's agreement, og det kan vi alle sammen stole på. Det har man også fra Socialdemokratiets side, der var med i forliget, gjort, og dermed mener jeg ikke at der er grund til overhovedet at diskutere dette mere.

Jeg kan til hr. Pelle Voigt sige, at De Radikale var med i denne aftale, så han behøver ikke at have så ondt af dem, som han giver udtryk for.

Må jeg lige, for trods alt at blive et øjeblik ved spørgsmålet om denne type af forlig, sige, når Pelle Voigt spørger, hvad der egentlig er meningen med at fremsætte dette lovforslag: Jamen fremsættelsen af et lovforslag er noget, ethvert parti med en forligsaftale naturligvis kan gøre og håbe på at få accept af, måske ikke helt nøjagtigt med det indhold, men måske i tillempet form, hos de oprindelige forligspartnere. Det, en aftale indebærer, er, at man ikke som led i et sådant forlig må søge et lovforslag vedtaget uden om de oprindelige forligspartnere. Men det er noget ganske andet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes egentlig, det var en interessant bemærkning, den sidste, der kom fra ministeren,